

அன்று வகுப்புவாரி பிரதிநிதித்துவத்தை எதிர்த்தவர்கள் இன்று அமுல்படுத்துகிறார்கள்

பெரியார் வெற்றி நடைபோடுகிறார்

வகுப்புவாரி பிரதிநிதித்துவத்தை எதிர்த்த பார்ப்பனர்கள், 'சங்கிகள்' இப்போது மகாராஷ்டிராவில் அதைப் பின்பற்றுகிறார்கள்.

வேத மதத்தை 'பிராமணரல்லாத' வெகு மக்கள் மீது 'இந்து' மதம் என்ற போர்வைக்குள் பதுங்கிக் கொண்டு திணித்த பார்ப்பனர்கள் பெரும்பான்மை மக்களை 'சூத்திரர்', 'பஞ்சமர்' களாக்கியதோடு ஜாதிக் குழுக்களையும் உருவாக்கி மக்கள் ஒற்றுமையை சிதைத்தனர். குலத் தொழில் அடிமைத் தொழில் பிறப்பின் அடிப்படையில் திணிக்கப் பட்டது. குல தர்மப்படி வேதம் படிக்க வேண்டிய பார்ப்பனர்கள் மட்டும் வழக்கறிஞர்களாக மருத்துவர்களாக நீதிபதிகளாக உயர் அதிகாரிகளாகி பிரிட்டிஷ் ஆட்சி காலத்திலேயே அதிகார மயங்களை ஆக்கிரமித்துக் கொண்டதோடு ஒடுக்கப்பட்ட பெரும்பான்மை 'இந்து'க்களுக்கு உரிமைகளைத் தடுத்து வந்தனர். அக்காலக் கட்டத்தில்தான், 'இந்து' சமூகத்தில் அடக்கப்பட்ட ஒடுக்கப்பட்ட பார்ப்பனரல்லாத பெரும்பான்மை சமூகத்தினருக்கு கல்வி - வேலை - அரசியல் உரிமை களுக்காகப் பெரியார் வகுப்புவாரி பிரதிநிதித்துவம் கேட்டு போர்க்கொடி உயர்த்தினார். "அப்போது பெரியார் ஜாதிப் பிரிவினையைத் தூண்டுகிறார்; இந்த கோரிக்கையால் தகுதி திறமை போய் விடும்" என்று பார்ப்பனர்கள் கடுமையாக எதிர்த்தார்கள்.

வகுப்புவாரி பிரதிநிதித்துவ முறை நீதிக் கட்சி ஆட்சிக் காலத்திலேயே வந்துவிட்டது. பார்ப்பனர்கள் உச்ச நீதிமன்றம் வரை சென்று வழக்காடி ஒழித்துக் கட்டினார்கள். மீண்டும் பெரியார் போராடினார். இந்திய அரசியல் சட்டம் முதல்முறையாக திருத்தப்பட்டு 'சமூகக் கல்வி ரீதியாகப் பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களுக்கு இட ஒதுக்கீடு என்ற முறை அமுலுக்கு வந்தது. அப்போதும் பார்ப்பனர்கள் "தகுதி போய் விட்டது; திறமை போய் விட்டது" என்று தொடர்ந்து எதிர்த்து வந்தார்கள். 1990இல் வி.பி.சிங் ஆட்சிக் காலத்தில் நடுவண் அரசுப் பணிகளில் பிற்படுத்தப்பட்டோருக்கு 27 சதவீத இட ஒதுக்கீட்டைக் கொண்டு வந்தார். அவரது ஆட்சியையே அதற்காகக் கவிழ்த்தார்கள்.

இப்போது மோடி ஆட்சி முன்னேறிய ஜாதியினருக்கு மட்டும் 10 சதவீத இடஒதுக்கீடு கொண்டு வந்தவுடன் அதே பார்ப்பனர்கள் விழுந்து விழுந்து ஆதரிக்கிறார்கள். தகுதி திறமையை இடஒதுக்கீடு ஒழித்து விடும் என்றெல்லாம் இப்போது பேசுவதே இல்லை; வாயை மூடிக் கொண்டார்கள்.

இன்னும் ஒருபடி மேலே போய் மகாராஷ்டிராவில் நடக்கும் பா.ஜ.க. ஆட்சி 'மராத்தா' என்ற சமூகத்தினருக்கு மட்டும் தனியாக 16 சதவீத இட ஒதுக்கீட்டை வழங்கியிருக்கிறது. ஏற்கெனவே இந்த மாநிலத்தில் 50 சதவீத இடஒதுக்கீடு இருக்கிறது. இப்போது 68 சதவீத இடஒதுக்கீடு மகாராஷ்டிராவில் வந்து விட்டது. முன்னேறிய ஜாதியினருக்கு 10 சதவீத ஒதுக்கீடு கொண்டு வந்ததால், ஏற்கெனவே 50 சதவீதத்துக்கு மேல் இடஒதுக்கீடு போகக் கூடாது என்று உச்சநீதி மன்றம் ஒரு தீர்ப்பில் விதித்த வரம்பை மோடி ஆட்சியும் மீறி விட்டது. தமிழ்நாட்டில் 69 சதவீத இடஒதுக்கீடு சட்டவிரோதம் என்று உச்சநீதி

மன்றத்தில் வழக்குத் தொடுத்த பார்ப்பனர்கள், இப்போது 10 சதவீத ஒதுக்கீடு வந்த பிறகு 50 சதவீதத்தை மீறலாம் என்கிறார்கள்.

மகாராஷ்டிராவில் 68 சதவீத இட ஒதுக்கீட்டை எதிர்த்து வழக்கு தொடரப்பட்டது. வழக்கில் அம்மாநில உயர்நீதிமன்றம் வழங்கியுள்ள 487 பக்க தீர்ப்பில் "50 சதவீதம் என்ற அளவை மீற அசாதாரணமான சூழலும் விதிவிலக்கான நிலைமைகளும் இருக்கின்றன" எனவே தனி ஒதுக்கீடு செல்லும் என்று கூறி விட்டது. மராத்தா சமூகத்தினருக்கு தனி இட ஒதுக்கீடு வழங்கப்பட்டுள்ள நிலையில், "விகிதாச்சாரப் பிரதிநிதித்துவம் நோக்கி இந்தியா கால் எடுத்து வைக்க வேண்டிய காலம் வந்துவிட்டது" என்று 'தமிழ் இந்து' நாளேடு தலையங்கத்தில் குறிப்பிட்டுள்ளது.

எந்த விகிதாச்சாரப் பிரதிநிதித்துவம்? 1925இல் பெரியார் முன் மொழிந்தாரே அதே விகிதாச்சாரப் பிரதிநிதித்துவம்.

இந்து சமூகத்தைக் கூறுபோடக் கூடாது என்று இடஒதுக்கீட்டை ஆர்.எஸ்.எஸ்.சும் ஜன சங்கமும் அப்போது எதிர்த்தன. அவர்கள் வழியில் வந்த பா.ஜ.க. ஆட்சியின் முதல்வர் மோடி, உயர்ஜாதியினருக்கு தனி இடஒதுக்கீடு

சட்டம் கொண்டு வந்துள்ளார். இப்போது தனது கட்சியின் பிற்படுத்தப்பட்ட நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்களை மட்டும் தனியே அழைத்துப் பேசி விவாதிக்கிறார்.

பார்ப்பனர்கள் கட்டமைத்த 'இந்து' சமூகம் - சம உரிமைகளை அனைத்துப் பிரிவினருக்கும் வழங்கவில்லை என்று பெரியார் கூறிய கருத்துக்குத்தான் இப்போது 'சங்கிவாரங்களுக்கும்' பார்ப்பனர்களும் பா.ஜ.க.வினரும் வந்து சேர்ந்திருக்கிறார்கள். பெரியார் பேசிய வகுப்புவாரி பிரதிநிதித்துவத்தைக் கையில் எடுக்கிறார்கள்! பிற்படுத்தப்பட்டோர் ஆணையம் தேவை; அதற்கு சட்ட அங்கீகாரம் தருவோம் என்கிறார்கள். ஆனால் பார்ப்பன ஆதிக்கத்தை மட்டும் விட்டுத்தர மாட்டோம் என்கிறார்கள்.

இவ்வளவுக்குப் பிறகு, பெரியார் 'இந்து'க்களின் எதிரி என்ற கூப்பாடு மட்டும் கேட்டுக் கொண்டே இருக்கிறது. பார்ப்பன ஆதிக்கத்தை நிலை நிறுத்தவும் 'இந்து இராஷ்டிரம்' என்ற 'வர்ணாஸ்ரம்' இராஜ்யத்தை அமைக்கவும் 'பெரியாரியல்' என்ற தத்துவமே தடையாக நிற்கிறது என்பதைத் தவிர வேறு என்ன காரணம்?

நடுவண் பட்ஜெட்: தமிழக முதல்வர் கோரிக்கைகளை ஏற்கவில்லை

நிதியமைச்சர் நிர்மலா சீத்தாராமன் சமர்ப்பித்த நிதி நிலை அறிக்கையில் தமிழக முதல்வர் முன் வைத்த கோரிக்கைகள் ஏதும் இடம் பெறவில்லை. ஆனால் தமிழக முதல்வர் எடப்பாடி பழனிச்சாமி, நிதிநிலையைப் பாராட்டி மகிழ்கிறார்.

- நிதிநிலை அறிக்கைத் தயாரிப்புக்கான ஆலோசனைக் கூட்டத்தில் தமிழக முதல்வர், துணை முதல்வர் இருவரும் தமிழகத்துக்காக ஏராளமான கோரிக்கைகளை முன் வைத்தனர்.
- கஜா புயலால் பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு குடிசைகளை அகற்றி இயற்கைச் சீற்றங்களை எதிர்கொள்ளும் கட்டமைப்புகளுடன் கூடிய வீடுகளைக் கட்ட கூடுதலாக ரூ.6000 கோடியை ஒதுக்க தமிழக முதல்வர் கேட்டுக் கொண்டார். (பிரதான் மந்திரி அவாஸ் - யோஜனா - கிராமின் என்ற திட்டத்தின்கீழ்) ஆனால் நிதி ஒதுக்கப்படவில்லை.
- இயற்கைப் பேரிடர்கள் நிகழும் இடங்களில் அந்தப் பேரழிவுகளின் நேரடித் தாக்குதலிலிருந்து விடுவிக்க "பேரிடர் தடுப்பு பல்நேரக்கு மின் மய்யக் கட்டமைப்பு" (Multi-hazard-resistant power transmission infrastructure) அமைக்க, நிதி நிலை அறிக்கையில் ரூ.7077 கோடி நிதி ஒதுக்கீடு செய்யக் கோரி இருந்தார்; ஒதுக்கப்படவில்லை.
- சென்னை மெட்ரோ இரயில் இரண்டாம் கட்ட பகுதியை விரைந்து முடிக்கத் தேவையான நிதி ஒதுக்க வேண்டும் என்ற கோரிக்கையும் ஏற்கப்படவில்லை.
- சென்னை புறநகர் இரயில் சேவைத் திட்டத்தை விரிவாக்க நிதி ஒதுக்கீடு எதிர்பார்க்கப்பட்டது; அதுவும் ஒதுக்கப்படவில்லை.
- வறட்சியால் பாதிக்கப்பட்ட பகுதிகளுக்கு நிவாரணங்கள் செய்யவும், பல்வேறு அரசுத் திட்டங்கள் மற்றும் ஐ.எஸ்.டி. வரி விதிப்புகளால் இன்னும் வழங்கப்படாமல் நிலுவையில் இருக்கும் நிதியை வழங்குவதற்கு சிறப்பு உதவியாக ரூ.1000 கோடியை ஒதுக்குமாறு துணை முதல்வர் பன்னீர்செல்வம் கேட்டிருந்தார். அதுவும் ஒதுக்கப்படவில்லை.
- கடந்த முறை மோடி ஆட்சியின்போதே முன் வைக்கப்பட்ட இந்த கோரிக்கைகளுக்கு கடந்த மோடி ஆட்சியில் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட நிதி நிலை அறிக்கையிலும் கண்டு கொள்ளவே இல்லை.
- 2019-2020ஆம் ஆண்டுக்கு மாநிலங்கள் மற்றும் யூனியன் பிரதேசங்களுக்கு ரூ.5 இலட்சத்து 20 ஆயிரத்து 295 கோடி 19 இலட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. இதில் தமிழ்நாட்டுக்கு ரூ.32,551.42 கோடி மட்டுமே கிடைக்கும். அதுவும் மத்திய அரசு விதிக்கும் வரிகளின் வழியாகக் கிடைக்கும் இலாபம் தான். ஐ.எஸ்.டி. வரியால் 2018-2019ஆம் ஆண்டுக்கு நடுவண் அரசு தமிழ்நாட்டுக்கு வழங்கப் போவது ரூ.30,638.87 கோடி மட்டுமே.
- பொதுத்துறை நிறுவனங்களில் 51 சதவீத பங்குகளை தனியாருக்கு விற்கப் போவதாக நிதி நிலை அறிக்கை கூறுகிறது. இதனால் நெய்வேலி மற்றும் சென்னை பெட்ரோலியம் தனியார் மயமாக்கப் போகிறது. ஏற்கெனவே போராடிப் பெற்ற சேலம் உருக்காவையை தனியாருக்கு விற்க நடுவண் அரசு டெண்டர் கோரியுள்ளதால், தொழிலாளர்கள் போராடி வருகிறார்கள்.

வைகோவுக்கு இராஜ துரோகி முத்திரைக் குத்தும் 124(ஏ) ஒழியும்!

‘வைகோ’ இராஜதுரோகி என்று குற்றம்சாட்டியிருக்கிறது சென்னை சிறப்பு நீதிமன்றம். ஈழத் தமிழர் பிரச்சினையில் மன்மோகன் சிங் ஆட்சி செய்த துரோகங்களை அவ்வப்போது கடிதங்களாக எழுதி, பிறகு அதைத் தொகுத்து ‘I accuse’ என்ற தலைப்பில் நூலாக வெளியிட்டார். அதையே தமிழில் மொழி பெயர்த்து, ‘நான் குற்றம் சாட்டுகிறேன்’ என்ற நூல் வெளியீட்டு விழா, சென்னை இராணி சீதை அரங்கில் நடந்தது (அந்த விழாவில் விடுதலை இராசேந்திரன் பங்கேற்றார்). அப்போது ஈழத் தமிழருக்கு இந்திய அரசு தொடர்ந்து செய்து வரும் துரோகங்களால் இந்தியாவின் இறையாண்மைக்கே கேடு ஏற்பட்டு விடும் என்று எச்சரித்தார். அந்தப் பேச்சு இந்திய தண்டனைச் சட்டம் 124(ஏ)வுக்கு எதிரான இராஜ துரோகம் என்று அன்றைய தி.மு.க. ஆட்சி வழக்கு தொடர்ந்தது. வழக்கில் ‘ஆம் இராஜ துரோகம் தான்’ என்று சென்னை சிறப்பு நீதிமன்றம் உறுதி செய்து, ஓராண்டு சிறை, ரூ. 10,000 அபராதம் விதித்துள்ளது.

‘ஈழத் தமிழருக்கு, விடுதலைப் புலிகளுக்கு ஆதரவாகப் பேசுவது ‘இராஜ துரோகம்’ என்றால், அதைத் தொடர்ந்து செய்வேன்’ என்று கூறிய வைகோ, ‘அடக்கு முறைச் சட்டங்கள் பாய்ந்தபோது எவ்வளவு அதிகத் தண்டனை தர முடியுமோ, அவ்வளவு தாருங்கள்’ என்று பெரியார் கூறியதைப் பெருமையுடன் நினைவுகூர்ந்து, ‘நான் பெரியார் வழி வந்தவன்’ என்று நெஞ்சு நிமிர்த்திக் கூறியிருக்கிறார். இப்படி ஒரு பிரிவு இந்தியத் தண்டனைச் சட்டத்தில் இடம் பெற்றிருப்பதே அவமானம்.

இராஜ துரோகம் என்ற சொற்றொடரே இப்போது அர்த்தமற்றது, இராஜ்யம் என்பது பிரிட்டிஷ் ஆட்சியோடு முடிவுக்கு வந்துவிட்டது. ‘இந்து இராஜ்யம் அமைப்போம்’ என்று இப்போது சங்பரிவாரங்கள் கூறிக் கொண்டிருக்கின்றன. அது வேறு கதை) இப்போது சட்டப்படி அரசுகளின் ஒன்றியம் (Union of States) என்ற ஆட்சியில்தான் நாம் குடிமக்களாக இருக்கிறோம். நாடாளுமன்ற ஜனநாயக அமைப்பு வந்து விட்ட பிறகு ‘இராஜ துரோகம்’ என்ற சட்டப் பிரிவு ஏன் இருக்க வேண்டும்? இந்த சட்டத்தின் வரலாறு என்ன? அதையும் பார்ப்போம்.

- 1870ஆம் ஆண்டு பிரிட்டிஷ் ஆட்சி கொண்டு வந்த சட்டம் இது. 19ஆம் நூற்றாண்டில் சயித் அகமது பார்லவி தொடங்கிய வகாபி இயக்கத்தை ஒடுக்கும் நோக்கத்தோடு கொண்டு வரப்பட்ட சட்டம், பிறகு பல்வேறு அரசியல் தலைவர்கள் மீது பாய்ந்தது.
- முதலில் இந்தச் சட்டத்தின் கீழ் கைது செய்யப்பட்டவர் ஜோகேந்திரா - சந்திரபோஸ் என்ற வங்காளி. 1891இல் அவர் நடத்திய ‘பங்கோ பாசி’ எனும் பத்திரிகையில் பால்ய விவாகத் திருமணச் சட்டத்தை எதிர்த்து

எழுதினார். அதற்காக அந்த சட்டத்தில் கைது செய்யப்பட்டார்.

- 1897இல் பாலகங்காதர திலகர் மீது இந்தச் சட்டம் பாய்ந்தது. ‘பிளேக்’ நோய் பரவியபோது, அதற்குக் காரணமான எலிகளை ஒழிக்கும் நடவடிக்கைகளுக்காக ராண்ட் என்ற பிரிட்டிஷ் அதிகாரி தலைமையில் பிரிட்டிஷ் அரசு குழு ஒன்றை அமைத்தது. எலிகள் வினாயக் கடவுளின் வாகனம் என்று கூறி அதை ஒழிக்க வந்த ராண்ட், குழுவினரை இந்துமத வெறிக்குட்படல் கட்டுக் கொன்ற வழக்கு அது. பிறகு 1909இல் ‘கேசரி’ பத்திரிகையில் திலகர் எழுதிய சில கட்டுரைகளுக்காக இந்தச் சட்டம் ஏவப்பட்டது. (கொள்கை எதிரிகள் மீதும் ஆள் தூக்கிச் சட்டங்கள் பாயக் கூடாது என்பதே நமது உறுதியான கருத்து)
- 1922இல் ‘யங் இந்தியா’ பத்திரிகையில் காந்தி எழுதிய மூன்று கட்டுரைகளுக்காக அவர் மீது இந்தச் சட்டம் பாய்ந்தது.
- 1938இல் இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்டம் நடத்திய பெரியார் மீது அன்றைய இராஜாஜி தலைமையிலான பார்ப்பன ஆட்சி கிரிமினல் திருத்தச் சட்டம் 7(1)(ஏ) என்ற பிரிவைப் பயன்படுத்தி கைது செய்தது. 1933இல் ‘குடிஅரசு’ ஏட்டில் சோவியத் நாடு சென்று திரும்பிய பிறகு அவர் எழுதிய “இன்றைய ஆட்சி முறை ஏன் ஒழிய வேண்டும்?” என்ற கட்டுரைக்குத் தான் பெரியார் மீது 124(ஏ) என்ற இராஜ துரோகச் சட்டம் ஏவப்பட்டது. (இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்டத்தில் இந்தச் சட்டம் பயன்படுத்தப்படவில்லை அப்போது பயன்படுத்தப்பட்டது 7(1)ஏ என்ற சட்டப் பிரிவு)
- ‘சுதந்திர’ இந்தியாவில்... 2011இல் மும்பை கார்ட் டீனிஸ்ட் அசீம் திவேதி, டாக்டர் பினாயக் சென், அருந்திராய், சையத் அலிஷா, கிலானி, பிரவின் தொகடியா, ஜவகர்லால் நேரு பல்கலைக் கழக மாணவர் தலைவர் கன்னையாகுமார் உள்ளிட்டோர் மீது இந்தச் சட்டங்கள் பாய்ந்தன.
- 2019ஆம் ஆண்டு நாடாளுமன்றத் தேர்தல் அறிக்கையில் இந்த 124(ஏ) சட்டத்தை நீக்கம் செய்வதாக காங்கிரஸ் கட்சி அறிவித்திருந்தது குறிப்பிடத் தக்கது. இப்போது 124(ஏ) தண்டனைச் சட்டத்தினருந்தே நீக்கப்பட வேண்டும் என்பதே ஒன்றை முழுக்க மாக இருக்க வேண்டும். தி.மு.க. ஆட்சி இந்தச் சட்டத்தைப் பயன்படுத்தியது கண்டிக்கத்தக்கது. இதைக் கூறத் தயங்க வேண்டிய அவசியமே இல்லை. மாநிலங்களவையில் ‘வைகோ’ இந்த ஆள்தூக்கிச் சட்டத்தை எதிர்த்து உறுதியாகப் போராடுபவர் என்று உறுதியாக நம்பலாம்.

ஈழத் தமிழர் ஏதிலிகள் முகாமில் படித்தும் வேலை வாய்ப்பு மறுக்கப்படும் இளைஞர்கள்

அண்மையில் மதுரை உயர்நீதிமன்ற கிளை 65 ஈழத் தமிழ் அகதிகளுக்கு இந்தியக் குடியரிமை வழங்குவது குறித்து பரிசீலிக்க வேண்டும் என்று அறிவுறுத்தியுள்ளது. ஈழத்தில் போர் முடிந்து 10 ஆண்டுகள் ஆன பிறகு தங்களின் தாயகத்தை உறுதி செய்யாமல் நாடற்ற மக்களாக வாழ்கிறார்கள், ஈழத் தமிழர்கள். 1983ஆம் ஆண்டிலிருந்து 2012ஆம் ஆண்டு வரை அகதிகளாகத் தமிழகம் வந்தவர்கள் 95,000 பேர். இவர்களில் 60,000 பேர் மாநில அரசு நடத்தும் 107 அகதிகள் முகாம்களில் இருக்கிறார்கள். மாநில அரசு நடத்தும் இந்த முகாம்களுக்கு கணிசமான நிதி உதவியை மத்திய அரசு வழங்குகிறது. ஏனையோர் முகாம்களில் அல்லாமல் தங்கள் சொந்த செலவிலேயே தனியாக வாடகைக்கு வீடு எடுத்து வாழ்கிறார்கள். உள்ளூர் காவல் நிலையங்களில் அவ்வப்போது அவர்கள் தங்களைப் பற்றிய தகவல்களைத் தர வேண்டும்.

தமிழ்நாட்டிலிருந்து பிரிட்டிஷ் ஆட்சி காலத்தில் தோட்டத் தொழிலாளர்களாக அழைத்துச் செல்லப்பட்ட பலர் தமிழ் ஈழப் பகுதிகளிலேயே தங்கி விட்டனர். 1983ஆம் ஆண்டு ஈழத்தில் நடந்த தமிழர்களுக்கு எதிரான கலவரத்தின்போது அகதிகளாக தமிழகம் வந்த அவர்கள், தங்கள் மூதாதையர் தமிழ்நாட்டில் வாழ்ந்தவர்கள் என்ற அடிப்படையில் தங்களுக்கு இந்தியக் குடி உரிமை கேட்கிறார்கள். அத்தகைய 65 பேர் தொடர்ந்த வழக்குதான் மதுரை உயர்நீதிமன்றத்தில் வந்த வழக்காகும். திருச்சி அகதிகள் முகாம்களில் உள்ள இவர்கள், இப்போது ‘தாயகமற்ற’ மக்களாகவே கருதப்படுகிறார்கள். 1964 மற்றும் 1970ஆம் ஆண்டு இந்தியாவுக்கும் இலங்கைக்குமிடையே உருவான அகதிகள் உடன்படிக்கையின் கீழ் தங்களை இந்திய வம்ச வழியினராக அங்கீகரிக்க வேண்டும். தாங்கள் ஈழத்து குடிமக்கள் அல்ல என்பது இவர்களின் வாதம். ஆனால், மத்திய - மாநில அரசுகள் இவர்களை உரிய ஆவணங்கள் இன்றி சட்டவிரோதமாக தமிழகம் வந்தவர்கள் என்று கூறுகின்றன. இவர்கள் குடி மக்களுக்கான அந்தஸ்து வழங்கப்பட வேண்டும் என்று உரிமை கோர முடியாது என்றும், அதே நேரத்தில் கட்டாயப்படுத்தி வெளியேற்ற மாட்டோம் என்றும் ஆட்சி கூறுகிறது. இந்த நிலையில் இந்திய குடிமக்களுக்கான உரிமை கேட்டு விண்ணப்பிக்கலாம் என்று மதுரை உயர்நீதிமன்றம் வழங்கியுள்ள தீர்ப்பு இந்த மக்களுக்குக் கிடைத்த தார்மிக வெற்றியாகும்.

குடியரிமை வழங்கும் பிரச்சினைக்கு அப்பால் பொதுவான அகதிகள் பிரச்சினையில் இந்தியாவில் கொள்கைகளோ அணுகுமுறைகளோ ஏதும் இல்லை. இந்தியா முழுமையிலும் அகதிகளாக 2.25 இலட்சம் பேர் புகலிடம் தரப்பட்டுள்ளனர். இவர்களில் 1.08 பேர் திபேத்தியர்கள்; 18,000 பேர் ரோகிங்கியா முஸ்லிம்கள்.

தமிழ்நாட்டில் உள்ள ஈழத் தமிழர் அகதி முகாம்களில் இப்போது 60 சதவீதம் பேர் தமிழ்நாட்டில் பிறந்தவர்களாக இருக்கிறார்கள். இதில் 90 சதவீதம் பேர் இளைஞர்கள். மருத்துவம் தவிர, உயர்கல்வி படிப்பதற்கான வாய்ப்புகள் இவர்களுக்கு இருக்கிறது. ஆனாலும் பல பெரும் கம்பெனிகள் ‘அகதிகள்’ என்ற காரணம் காட்டி இவர்களை வேலைகளில் அமர்த்த மறுக்கின்றன. வெளி நாடுகளில் வேலைகளுக்குச் செல்ல வேண்டுமானால் இலங்கை அரசின் ‘கடவுச் சீட்டு’ (பாஸ்போர்ட்) வேண்டும். அதை இலங்கையில் தான் பெற முடியும். இந்தத் தடைகளால் பல இளைஞர்கள் சட்ட விரோதமான வழிமுறைகளில் தமிழ்நாட்டை விட்டு வெளிநாடு செல்ல முயற்சிக்கிறார்கள். முயற்சிகள் தோற்றுப்போய் அவர்கள் பிடிபட்டு சிறையில் அடைக்கப்படுகிறார்கள்.

தாங்கள் இலங்கை நாட்டவரா? இந்தியரா? என்று இந்தியாவில் பிறந்து இங்கேயே படித்து வளர்ந்த இளைஞர்கள் தவிக்கிறார்கள். ஈழத்தில் தாங்கள் இருந்தலுக்கும், வாழ்வுரிமைக்கும் சாதகமான சூழல் இல்லை என்ற அச்சுறுத்தும் நிலையிலும்கூட தாயகம் திரும்பவே பலரும் விரும்புகிறார்கள். ஏற்கெனவே பலரும் திரும்பி விட்டனர். 2011-18ல் 7818 அகதிகள் நாடு திரும்பியிருக்கிறார்கள். இது இலங்கை அரசு ஆவணம் தெரிவிக்கும் தகவல். இந்த ஆண்டு மட்டும் 367 பேர் திரும்பியிருப்பதாக தமிழக அரசு அதிகாரிகள் கூறுகிறார்கள்.

தமிழ்நாட்டு அகதிகள் முகாம்களில் இருக்கும் 28,500 பேர் ‘நாடற்றவர்கள்’. அதாவது இலங்கை அல்லது இந்திய குடியரிமை இல்லாதவர்கள். தமிழ் ஈழப் பகுதிகளில் தமிழர்கள் எண்ணிக்கைக் குறைந்து வருவதால் இலங்கை நாடாளுமன்றத்தில் தமிழர்களின் பிரதிநிதித்துவம் குறைகிறது. இதைக் கருத்தில் கொண்டு ஈழத் தமிழர்களுக்கான தமிழ் தேசியக் கூட்டணி உள்ளிட்ட அரசியல் கட்சிகள் இது குறித்து இந்திய அரசுடன் பேச்சு வார்த்தைகளைத் தொடங்க வேண்டும்.

- ‘தி இந்து’ ஆங்கில நாளேட்டில் (ஜூலை 3, 2019, டி. இராமகிருட்டிணன் எழுதிய கட்டுரையின் கருக்கமான தமிழ் வடிவம்)

மருத்துவக் கல்வி: மறுக்கப்படும் 27 சதவீத இடஒதுக்கீடு

மருத்துவப் பட்டப் படிப்பு, மேல் பட்டப் படிப்புகளுக்கான இடங்களில் ‘அகில இந்திய கோட்டா’ என்ற பிரிவில் நடுவண் ஆட்சி இடங்களைப் பறித்துக் கொள்கிறது. மருத்துவப் படிப்புக்கான இடங்களில் 15 சதவீதமும் மேல்பட்டப் படிப்புக்கான இடங்களில் 50 சதவீதமும் இவ்வாறு பறிக்கப்படுகின்றன. இந்த இடங்களுக்கு பிற்படுத்தப்பட்டோருக்கான இடஒதுக்கீடுகள், கடந்த பத்து ஆண்டுகளாக மறுக்கப்படுகின்றன. பட்டியல் இனப்பிரிவினருக்கான இடஒதுக்கீடுகள் வழங்கும்போது பிற்படுத்தப்பட்டோருக்கான இடஒதுக்கீடு உரிமைகளை மறுக்கக் கூடாது என்று சமூக நீதி மருத்துவர் சங்கத்துக்கான பொதுச் செயலாளர் டாக்டர் இரவீந்திரநாத், சென்னை உயர்நீதிமன்றத்தில் வழக்கு தொடர்ந்துள்ளார்.

மத்திய கல்வி நிறுவனங்களுக்கான சட்டத்தில் இடம் பெற்றுள்ள சில பிரிவுகளைக் காட்டி இந்த உரிமைகள் மறுக்கப்படுகின்றன. அந்த சட்டப் பிரிவுகள் பிற்படுத்தப்பட்டோருக்கு இடஒதுக்கீடு வழங்க தடை செய்யவில்லை என்று வழக்கு மனுவில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

அறிவியல் தமிழ் வளர பெரியார் காட்டிய ஆர்வம்

கிண்டி பொறியியல் கல்லூரிக்கு முதன் முதலாக கணிப்பொறி வந்தபோது தனது 8ஆவது வயதில் கிண்டிக்குச் சென்று அது குறித்த விவரங்களைக் கேட்டு அறிந்தார் பெரியார்.

அன்றைய சென்னை மாநிலத்தில், மாணவர்கள் முன்னின்று நடத்திய மொழிப் போர் உச்சத்தில் இருந்த 1965ஆம் ஆண்டு, அதே ஆண்டில் நடந்த இன்னும் ஓர் அரிய நிகழ்வு பிற்காலத்தில் பெரும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தப்போகிறது எனப் பலரும் அறிந்திருக்கமாட்டார்கள்.

கிண்டி பொறியியல் கல்லூரி வளாகத்தில் அமைந்திருந்த அடிப்படைப் பொறியியல் ஆய்வு மையத்துக்கு ஓர் புதுமையான கருவி வந்து இறங்கியது. ஐபிஎம் 1620 வகை கணினி அது. இந்தியாவில் முதன் முதலில் கணினியின் பயன்பாடு தொடங்கப்பட்டது, வடக்கே கான்பூர் ஐஐடி யிலும் தெற்கே கிண்டி பொறியியல் கல்லூரியிலும் தான். அக்கணினி மையத்தின் இயக்குநராக வா.செ.குழந்தைசாமி, போர்ட்ரான் முதலான கணினி நிரல்மொழிகளைப் பயிற்றுவித்து வந்தார். ஐபிஎம் 1620 வகை கணினியில் தகவலை 'பஞ்ச் கார்ட்' எனப்படும் துளையிடப்பட்ட அட்டைகள் மூலம்தான் உள்ளீடு செய்ய முடியும் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

கம்ப்யூட்டருக்குத் தமிழில் என்ன?

பல பேராசிரியர்களே கணினியைக் கண்டிராத அந்தக் காலகட்டத்தில், தமிழ்நாட்டின் முக்கியமான தலைவர் ஒருவர், கிண்டிக்கு வந்த கணினியைக் காண வேண்டும் என்று பெரிதும் விரும்பினார். அவருக்கு அப்போது வயது 86. படியேற முடியாது. அவரை ஒரு நாற்காலியில் அமர வைத்து மாடிக்குத் தூக்கிச் சென்றனர். கணினி பற்றி தனக்குச் சொல்லப்பட்ட விளக்கங்களை எல்லாம் ஆர்வமாகக் கேட்டுக் கொண்ட அவர், 'இந்த அட்டையிலிருந்து தகவலை எல்லாம் எப்படி கம்ப்யூட்டருக்குப் போகிறது?' என்று கூடுதல் வினா எழுப்பி விளக்கமும் பெற்றுக் கொண்டார்.

நடுவில், தன்னுடன் வந்திருந்தவரிடம் கம்ப்யூட்டருக்குத் தமிழில் என்ன என்று கேட்டார். அவர் பதில் சொல்லத் தயங்கியபோது, தனக்கு மிகவும் பிடித்த வகைச் சொல் ஒன்றைப் பயன்படுத்திவிட்டுச் சொன்னார் அந்தத் தலைவர் "நீ கம்ப்யூட்டரைக் கண்டுபிடித்திருந்தால்தானே அதற்குப் பெயர் இருக்கும்" என்று. தன்னுடைய தள்ளாத வயதில் அந்தப் புதுமையான கருவியைக் காண கிண்டி பொறியியல் கல்லூரிக்கு அன்று வருகை புரிந்தவர், பெரியார் ஈ.வெ.ராமசாமி.

தமிழிடைவே அறிவியல் மனப்பான்மை வளரவும் தமிழ் மொழி நவீனமடையவும் உரிமையுடன் பல விமர்சனங்களை முன்வைத்த பெரியார் - தமிழ் மொழியைக் காக்க உணர்ச்சிமிகு எழுச்சிகள் பரவிக்கொண்டிருந்த காலத்திலும், நவீன அறிவியல் கண்டுபிடிப்புகளை நோக்கிக் கவனம் குவித்தது குறிப்பிடத்தக்கது. தனக்கே உரிய தர்க்க நியாயக் கேள்விகளின் அடிப்படையிலேயே புதுமைக் கருவியின் செயல்பாட்டைக் கேட்டறிவதோடு, இத்தகைய அறிவியல் கண்டுபிடிப்புகளில் ஈடுபடாத தமிழினத்தை உரிமையுடன் குட்டுவதும் கணினித் தமிழ் கலைச்சொல்லாக்கத் தேவையை உணர்த்திச் செல்வதும் கவனிக்கத்தக்கது.

கூடவே, இந்நிகழ்வு எழுப்பும் துணைக் கேள்விகள் சிலவும் கவனிக்கத்தக்கவை. தமிழருக்கும் அறிவியல் தொழில்நுட்பத்துக்குமான உறவு, அதற்கான சூழலைத் தமிழ்ச் சமூகமும் தமிழ் மொழியும் தொடர்ந்து உருவாக்கித் தர இயலுமா என்று பல கேள்விகள் எழுகின்றன.

தமிழரின் அறிவியல் தொழில்நுட்ப உறவு

வரலாற்றின் தொடக்க காலத்தில் தமிழரின் அறிவியல் சிந்தனை ஒப்பீட்டளவில் சிறந்து விளங்கியது. பழந்தமிழரின் நீண்ட கடற்பயணங்கள், அவர்களது வானியல் அறிவுக்கும், கட்டுமானத் தொழில்நுட்பத்துக்கும் சாட்சியாகின்றன. துறைமுக நகர நிர்வாக ஒழுங்கு, வணிக நேர்மை, பழந்தமிழரின் நீர் மேலாண்மை, காலத்தை வென்று நிற்கும் இடைக்காலக் கற்றளிக் கோயில்கள் போன்றவை இன்றைய நவீன அளவீடுகளின்படியும் மாபெரும் சாதனை முயற்சிகளே. வரலாற்றின் தொடக்க காலத்தில் தமிழகம் கண்ட எழுச்சியும் இடைக்கால வளர்ச்சியும் பிற்காலத்தில் கணங்கியதற்குக் காரணமான சமூகப் பண்பாட்டுக் காரணிகள் ஆழமான ஆய்வுக்குரியவை.

இந்திய விடுதலைக்குப் பின், தொழில்நுட்பத்தைச் சிறப்புறப் பயன்படுத்திய மாநிலங்களில் தமிழகம் முதன்மையானது. புதிய அணைகள், சாலைகள்,

- புரட்சிப் பெரியார் முழக்கம் 11.07.2019

அவரை ஒரு நாற்காலியில் அமர வைத்து மாடிக்குத் தூக்கிச் சென்றனர். கணினி பற்றி தனக்குச் சொல்லப்பட்ட விளக்கங்களை எல்லாம் ஆர்வமாகக் கேட்டுக் கொண்டார், 'இந்த அட்டையிலிருந்து தகவலை எல்லாம் எப்படி கம்ப்யூட்டருக்குப் போகிறது?' என்று கேட்டார்

மின்மயமாக்கல் மற்றும் பல்வேறு தொழில்களின் வளர்ச்சி என முன்னேற்றம் கைவசமானது. 1984-க்குப் பின் நடத்தப்பெற்ற வெளிப்படையான பொறியியல் மாணவர் சேர்க்கை, கடைக்கோடித் தமிழ் மாணவரின் தொழில்நுட்பக் கனவுகளை நனவாக்கியது. படிப்பை முடித்து வெளிவந்த மாணவர் பலருக்குப் புத்தாயிரமாண்டு புதிர் எனப்படும் 'ஓய்2கே' சிக்கல் வெளிநாட்டுப் பணிவாய்ப்பினைப் பெருமளவில் பெற்றுத் தந்தது. தமிழ்நாட்டின் கடைக்கோடிக்கிராமங்களிலிருந்தும் முதல் தலைமுறைப் பட்டதாரிகள் பலர் திரைகூடலோடித் திரவியம் தேடப்பறப்பட்டார்கள். தாது வருடப் பஞ்சத்தின்போது (1876) கூட்டம் கூட்டமாய் தமிழ்நாட்டை விட்டு வெளியேறி இலங்கை, மலேசியா, மேற்கிந்தியத் தீவுகளுக்குப் புலம்பெயர்ந்து சென்று தோட்டப் பயிர்களை வளர்த்த அதேநேரம், தத்தம் தொப்புள் கொடி உறவுகளை இழந்தவர்கள் ஏராளம். ஆனால், இம்முறை பெருமை மிகு தொழில்நுட்பப் பணியாளர்களாகத் தமிழக இளைஞர்கள் வான்வழிப் பயணம் மேற்கொண்டு வளம் கண்டனர்.

தமிழ்ச் சமூகத்தின் எதிர்காலம்

தொழில்நுட்பப் பயன்பாட்டை நுகர்வதில் தமிழர் பெற்றுள்ள வெற்றி குறிப்பிடத்தகுந்தது. எனினும் புதிய தொழில்நுட்பங்களை உருவாக்கிட என்ன செய்திடல் வேண்டும் என்ற கேள்வி உடன் எழுகிறது.

எந்த ஒரு தீக்ழ்வையும் உணர்வு பூர்வமாக மட்டுமீன்றி, தர்க்க நியாய வழியே அறிவுபூர்வமாகவும் அணுகுதல் முதற்படி. 'ஏன்? எதற்கு? எப்படி?' என மாணவர் கேள்வி கேட்டுப் பழகுவதை அனுமதிக்கும் வகுப்பறை, அதை அங்கீகரிக்கும் கல்விச்சூழல், தொழில்நுட்பக் கனவுகள் நிறைவேறாதத் தேவையான கடுமையான உழைப்பு, தொழில்முனையும் திறனைப் பாதுகாத்துப் பயன்படுத்திடும் தகவமைப்பு, வெற்றி தோல்வி என்பவை முயற்சியின் இரு சமபக்கங்களே என்ற புரிதல் என இந்தப் பயணத்தைக் கவனத்துடன் செதுக்கிட வேண்டும்.

தமிழ்ச் சமூகத்தின் எதிர்காலம் தொழில்நுட்பத்தைக் கையாளும் முறையில்தான் அடங்கியிருக்கிறது. தொழில்நுட்ப வளர்ச்சியைக் கண்டு மிரண்டுவிடாமல், அதேசமயம் தொழில்நுட்பச் சாதனங்களுக்கு அடிமையாகியும் விடாமல், தொழில்நுட்பத்தை ஓர் வலிமை மிக்க ஆயுதமாக மாற்றி, அவற்றை லாவகமாகப் பயன்படுத்தும் திறன்களை மென்மேலும் வளர்த்துக்கொள்வதில் இருக்கிறது தமிழ்ச் சமூகத்தின் வெற்றி.

(த. உதயச்சந்திரன், தொல்லியல் துறை ஆணையர் - 'தமிழ் இந்து' எட்டில் எழுதிய கட்டுரை. ஜூலை 3, 2019)

உயர்நீதிமன்றங்களில் தமிழில் வழக்காட தடைப்படுத்துவது என்ன நியாயம்?

1956இல் தமிழ்நாடு ஆட்சிமொழிச் சட்டம் இயற்றப்பட்டது. அதன்படி, தமிழ்நாட்டின் ஆட்சிமொழியாகத் தமிழ் இருந்தது. அப்போது தமிழார்வம் கொண்ட ஒரு நீதிபதி சிவில் வழக்கொன்றில் தமிழில் தீர்ப்பளித்தார். சென்னை உயர் நீதிமன்றம் தமிழில் தீர்ப்பு எழுதப்பட்ட ஒரே காரணத்துக்காக அத்தீர்ப்பை ரத்துசெய்தது. பின்னர், 1976இல் 4பி என்ற புதிய பிரிவு சேர்க்கப்பட்டு, கீழமை நீதிமன்றங்களிலும் தமிழ் ஆட்சிமொழியாகக் கொண்டுவரப்பட்டது.

இந்த சட்டத்திருத்தத்தை எதிர்த்து ராஜஸ்தானி வழக்கறிஞர் ஒருவர் போட்ட வழக்கை, உயர் நீதிமன்றத்தின் மூன்று நீதிபதிகள் அமர்வு தள்ளுபடி செய்தது (1995). அச்சட்டத்திலுள்ள விதிவிலக்கைப் பயன்படுத்தி, பல மாவட்ட நீதிபதிகள் உயர் நீதிமன்றத்திடம் அனுமதி கேட்டதன் விளைவாக தலைமை நீதிபதி சுவாமி, நீதிபதிகள் விரும்பும் மொழியில் தீர்ப்பை எழுதலாம் என்று சுற்றறிக்கை விடுத்தார். இதனால், கீழமை நீதிமன்ற நீதிபதிகள் தங்களுடைய தீர்ப்புகளை ஆட்சிமொழியான தமிழில் எழுதுவது அநேகமாக நிறுத்தப்பட்டது. வக்கீல்களும் தாழ்வுமனப்பான்மையில் தொடர்ந்து ஆங்கிலத்திலேயே வாதாடலாயினர்.

இதைத்தான் 140 வருடங்களுக்கு முன்னால் மாயூரம் முன்சீப் வேதநாயகம்பிள்ளை இவ்வாறு குறிப்பிட்டார்: "சுய பாஷை பேசத் தெரியாமல் இருப்பதைப் போல இழிவான காரியம் வேறொன்றிருக்கக் கூடுமா? ஒரு ஐரோப்பியர் தம்முடைய சுய பாஷையில் பேசத் தெரியாதென்று சொன்னால் இந்த வக்கீல்களே அவரைப் பழிக்க மாட்டார்களா?" (பிரதாப முதலியார் சரித்திரம் - 1879)

நீதிமன்ற ஆட்சிமொழியாகத் தமிழ் ஆக்கப்பட வேண்டுமென்று மதுரை வழக்கறிஞர் போட்ட வழக்கை உயர் நீதிமன்றம் தள்ளுபடி செய்தது (2013). மறுபடியும் வழக்கறிஞர் ரத்தினம் போட்ட சீராய்வு மனுவை ஏற்றுக்கொண்டு, நீதிபதி ராமசுப்பிரமணியம் தலைமையிலான அமர்வு உத்தரவிட்டது (2014). மூன்று வருடங்களுக்குப் பின் ஒரு தனிநபர் தொடுத்த மூன்றாந்தரப்பு மேல்முறையீட்டை அனுமதித்து, உச்ச நீதிமன்றம் இதற்குத் தடை விதித்தது (2017). அதனால், வழக்கம்போல் தமிழகத்தில் கீழமை நீதிமன்ற ஆட்சிமொழிக்கான தடை தொடர்கிறது. இதைத் தலைமை நீதிபதி கோகாய் கவனிப்பாரா?

இந்திய அரசமைப்புச் சட்டம் 348 (2) பிரிவின் கீழ் மாநில ஆளுநர், குடியரசுத் தலைவர் ஒப்புதலுடன் அம்மாநில ஆட்சிமொழியை உயர் நீதிமன்றத்திலும் கூடுதல் ஆட்சிமொழியாகப் பயன்படுத்தலாம் என்ற பிரிவு உள்ளது. இதன்படி, இன்று ராஜஸ்தானிலும், உத்தர பிரதேசத்திலும் அந்தந்த மாநில மொழிகள் கூடுதல் ஆட்சிமொழியாக உயர் நீதிமன்றங்களில் பயன்பாட்டில் உள்ளன. 2006-ல் திமுக அமைச்சரவை இதன்படி சென்னை உயர் நீதிமன்ற கூடுதல் ஆட்சிமொழியாகத் தமிழைப் பயன்படுத்த வேண்டும் என்று உயர் நீதிமன்றத்தின் ஆலோசனையைக் கேட்டதற்கு, சென்னை உயர் நீதிமன்ற அனைத்து நீதிபதிகள் அமர்வு சில நிபந்தனைகளுடன் ஒப்புதல் அளித்தது.

அதை மத்திய அரசுக்கு அனுப்பியபோது, தற்போது நிலுவையிலுள்ள நிரந்தர ஆணைகளின்படி உச்ச நீதிமன்றத்தின் கருத்து கேட்கப்பட்டது. அன்றைய தலைமை நீதிபதி பாலகிருஷ்ணன், அந்தக் கோரிக்கையை ஏற்றுக்கொள்ள மறுத்ததனால், தமிழ் மொழி கூடுதல் ஆட்சிமொழியாகக்கூட ஆக்கப்படவில்லை. இதே கதிதான் வங்க மொழிக்கும் ஏற்பட்டது.

இதற்கு அவர்கள் கூறிய காரணம், மாநிலத் தலைமை நீதிபதி வெளிமாநிலத்திலிருந்து வருவதனாலும், சில நீதிபதிகளை மற்ற மாநிலங்களில் ஊர் மாற்றம் செய்வதனாலும் சிக்கல்கள் ஏற்படுவதற்கு வாய்ப்பு ஏற்படும் என்று கருத்து தெரிவித்தது. பின்னர், தலைமை நீதிபதியாகத் தமிழ்நாட்டைச் சேர்ந்த சதாசிவம் பதவி உயர்வு பெற்ற பிறகும் அதே நிலைமைதான் தொடர்ந்தது, இன்றும் தொடர்கிறது. வழக்காடிகளின் நலனைப் பற்றி மொழியாக்கம் செய்யப்பட்ட தீர்ப்புகள் அளிக்கப்படும் என்று கூறும் தலைமை நீதிபதி கோகாய் இப்பிரச்சினை பற்றிக் கவனம் செலுத்துவாரா?

இப்போது ஏற்பாடு எப்படி இருக்கிறது என்றால், மாவட்ட நீதிபதிகள் வரை நியமிக்கும் பொறுப்பு அந்தந்த மாநிலங்களை மட்டுமே சேர்ந்தது. ஆனால், இப்போது 'அகில இந்திய நீதிமன்றச் சேவை' என்று ஒன்றை ஏற்படுத்தப்போவதாக மத்திய சட்ட அமைச்சர் கூறிவருகிறார். 'ஒரே தேசம், ஒரே மொழி' என்ற அடிப்படையில், 'ஒரே தேசம், ஒரே சேவை' என்று உருவாக்கப்படுவது ஏற்புடையதல்ல. மொழிவாரி மாநிலங்களை அமைத்த பிறகு, அந்தந்த மாநில மொழிகளே அங்கு ஆட்சிமொழிகளாக மாறிவிட்ட பிறகு, நீதிமன்றங்கள் மட்டும் ஆங்கிலத்தில் நடத்தப்படுவது ஏற்புடையதல்ல.

(4 ஆம் பக்கம்)

